

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1043

06.04.2018

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народних депутатів України Бойка Ю. А. та Павленка Ю. О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 6 квітня 2018 року, для розгляду і надання відповіді авторам запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

“03” квітня 2018 р.

Прем'єр-міністру України
В.Б. ГРОЙСМАНУ

01008 м. Київ, вул. Грушевського 12/2

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Про затвердження заходів з нагоди
75-тих роковин Копищанської трагедії*

Шановний Володимире Борисовичу!

13 липня 1943 року стало трагічною сторінкою в історії села Копище, що у Олевському районі на Житомирщині. 75 років тому німецько-фашистськими загарбниками було живцем спалено майже три тисячі мирних місцевих жителів, з них 1347 дітей.

До війни в селі налічувалося 650 дворів, проживало більше 3,5 тисяч чоловік. Німці прагнули заманити жителів у село, гарантуючи безпеку, обіцяючи ще й видати товари першої необхідності. Люди повернулися, і окупанти оточили село. Як свідчать німецькі документи, фашисти поставили за мету знищити його дотла, із живих не залишити жодного свідка.

Це одна з найбільших за масштабами, жорстокістю та кровопролиттям трагедій з усіх, які зазнала історія світу.

Лише на Олевщині під час Другої світової війни було спалено чотирнадцять сіл – третину від усіх населених пунктів району - Копище, Майдан-Копищанський, Хочине, Рудня-Хочинська, Перга, Юрове, Стара Рудня, Замисловичі, Ковальово (Ковалівка), Зольня, Жовтневе (Голиші), Майдан, Журжевичі, Рудня-Перганська.

Всі вони були спалені дотла. Тринадцять з них відродилися – встали з попелу і руїн, а чотирнадцять – Стара Рудня – так і не відбудувалося.

За повідомленням Українського інституту національної пам'яті, фонду «Історична пам'ять» в сучасних межах Житомирської області встановлено 121 населений пункт, знищений в ході каральних акцій «спаленої землі», які здійснювались окупаційними військами, підсиленими есесівськими, поліцейськими частинами та жандармерією.

Людська пам'ять глибока і вічна, вона зберігає в собі все пережите людством. І чим далі у часовому вимірі відходить у минуле епоха Другої світової війни – тим глибше і болючіше вона відлунює в серцях людей, які пройшли через горнило сорокових. Війна житиме у душах людських, доти жива їх пам'ять. Для солдатських вдів, дітей сиріт і для матерів, чиї діти zostались на пожовтілих знімках, - вона вічна...

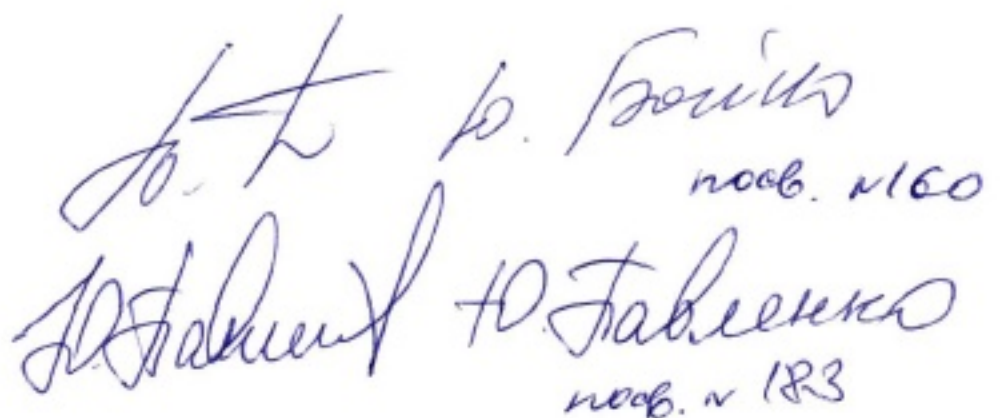
Це і є та історія, яку пам'ятають безпосередні її учасники і творці, історія, не викривлена політиками, які спекулюють однією з найтрагічніших і разом з тим найвеличніших сторінок в історії нашої країни, історія, у якій фашисти згубили мільйони невинних українських життів.

Враховуючи вищевикладене, керуючись ст. 16 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу:

- з метою увічнення пам'яті знищеного 13 липня 1943 року в селі Копище Житомирської області мирного населення та виховання в українському суспільстві шанобливого ставлення до подвигу та жертвності в ім'я Батьківщини, доручити Житомирській обласній державній адміністрації спільно з обласною радою та органами місцевого самоврядування створити організаційний комітет, затвердити план заходів у зв'язку з 75-роковинами Копищанської трагедії та передбачити відповідне фінансування.

З повагою

Народні депутати України

посв. № 160
посв. № 183